Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/aktualnosci/158500,Krakow-Uroczystosci-pogrzebowe-Jacka-Smagowicza-dzialacza-opozycji-zwiazkowca-la.html
26.04.2024, 09:49

Kraków. Uroczystości pogrzebowe Jacka Smagowicza, działacza opozycji, związkowca, laureata tytułu Świadek Historii

2 lutego 2022 r. w południe w bazylice Mariackiej w Krakowie rozpoczęły się uroczystości pogrzebowe, zmarłego 27 stycznia 2022 r., Jacka Smagowicza, działacza opozycji, związkowca „Solidarności”, laureata tytułu honorowego IPN Świadek Historii, współpracownika i przyjaciela Oddziału IPN w Krakowie.

Solidarność

Solidarność

Solidarność

Solidarność

Przed mszą świętą doradca Prezydenta RP Andrzej Waśko odczytał list skierowany do zebranych przez Andrzeja Dudę, a następnie na ręce wdowy, Haliny Smagowicz, przekazał przyznany Jackowi Smagowiczowi pośmiertnie Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Po nabożeństwie żałobnicy, wśród nich zastępca dyrektora krakowskiego oddziału IPN Cecylia Radoń i naczelnik Oddziałowego Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa dr Maciej Korkuć, a także przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, służb mundurowych, związkowców oraz Zakonu Rycerzy Jana Pawła II, udali się na cmentarz Rakowicki, gdzie nastąpiło odprowadzenie Zmarłego na miejsce wiecznego spoczynku.

Urodził się w 1943 r. w Warszawie. Ukończył III LO w Krakowie (1963). W latach 1963-1965 studiował historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej. Działalność opozycyjną rozpoczął w 1968 r. Został zatrzymany po akcji ulotkowej potępiającej interwencję Układu Warszawskiego w Czechosłowacji. W 1977 r. uczestniczył w czarnym marszu po śmierci Stanisława Pyjasa. Od 1976 r. był współpracownikiem KOR/KSS KOR, a od 1979 r. KPN. Brał

udział w manifestacjach niepodległościowych, kolportował niezależne wydawnictwa, m.in. „Głos”, „Opinia”, „Robotnik”, „Jedność Stoczniowa”.

Od września 1980 r. należał do „Solidarności”, był członkiem a następnie przewodniczącem komisji zakładowej w Polmozbycie. Po 13 grudnia 1981 r. organizował strajk okupacyjny w zakładzie, do 16 grudnia uczestniczył w strajku w Nowohuckim Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych Montin. 17 grudnia został zwolniony z pracy za zorganizowanie strajku.

W latach 1981-1989 współorganizował pomoc dla represjonowanych, był członkiem i animatorem Konfraterni Robotniczej w kościołach Arka Pana w Nowej Hucie, św. Maksymiliana Marii Kolbego w Mistrzejowicach, Matki Bożej Pocieszenia w Juszczynie koło Makowa Podhalańskiego.

14 czerwca 1982 r. został internowany i zamknięty w ośrodku odosobnienia w Załężu koło Rzeszowa i Uhercach. Zwolniono go 1 października 1982 r. 23 lutego 1983 r. został skazany w trybie doraźnym na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu.

Od 1983 r. współorganizował msze za ojczyznę, w 1984 r. był jednym z liderów Ruchu Odwaga i Prawda im. ks. Jerzego Popiełuszki. W latach 1984-1995 uczestniczył w rocznicowych Marszach Szlakiem I Kompanii Kadrowej. Współorganizował manifestacje i akcje protestacyjne w Krakowie. Był wielokrotnie zatrzymywany i karany grzywnami przez kolegia ds. wykroczeń.

W latach 1988-1990 brał udział w reaktywowaniu struktur „Solidarności”, od 12 września 1988 r. należał do jawnego Regionalnego Komitetu Solidarności Małopolska. Był też członkiem Społecznego Komitetu Budowy Pomnika ku Czci Górników KWK Wujek w Katowicach, a od 1 lutego 1990 r. przewodniczącym Małopolskiego Oddziału Społecznego Komitetu Budowy Pomnika ku Czci Górników KWK Wujek.

W lipcu 1989 r. wrócił do pracy w Polmozbycie. W latach 1989-1995 był przewodniczącym komisji zakładowej „Solidarności”, od 1990 r. członkiem Zarządu Regionu Małopolska (do 1995 r. w prezydium ZR), w latach 1992–2010 współautorem programu „Solidarności”.

Od 1990 r. wchodził w skład Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej ds. weryfikacji b. funkcjonariuszy SB w Krakowie. W latach 1990-1992 był członkiem Wojewódzkiej Rady Zatrudnienia w Krakowie. W 1990 r. współorganizowal postawienia Krzyża Katyńskiego przy kościele św. Idziego w Krakowie. Od 1992 r. działał w Fundacji Solidarni Solidarnym (w latach 1994-1995 jako przewodniczący Rady Fundacji). Od 1992 r. był członkiem Naczelnej Rady Zatrudnienia, a w latach 1994-2002 Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Koordynował pomocy Zarządu Regionu Małopolska „Solidarności” dla Czeczenii, a od 1995 r. był członkiem Rady Programowej Czeczeńskiego Ośrodka Informacji w Krakowie. W 1995 r. należał do grona inicjatorów postawienia pomnika Ofiar Komunizmu na cmentarzu Rakowickim. W kwietniu 2011 r. przeszedł na emeryturę.

Od 2016 r. należał do Stowarzyszenia im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego oraz Stowarzyszenia „Wolność i Niezawisłość”. W 2016 r. założył krakowską Chorągiew Zakonu Rycerzy Jana Pawła II. Wchodził w skład Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa przy Oddziale IPN w Krakowie, a także Wojewódzkiej Rady Konsultacyjnej ds. działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych w Krakowie.

Był autorem publikacji w „Tygodniku Małopolskim” (1990-1995), „Tygodniku Solidarność” (1990-1997), „Biuletynie Informacyjnym KK NSZZ Solidarność” (od 1992), piśmie „Rynek Pracy” (od 1998). Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006), Krzyżem Wolności i Solidarności (2016), medalem Zasłużony dla NSZZ Solidarność Regionu Małopolska (2002). W 2020 r. IPN przyznał mu tytuł Świadka Historii (z powodu pandemii wreczony w 2021 r.).

Jacek Smagowicz (1943-2022). Fot. Agnieszka Masłowska (IPN)

Jacek Smagowicz (1943-2022). Fot. Agnieszka Masłowska (IPN)

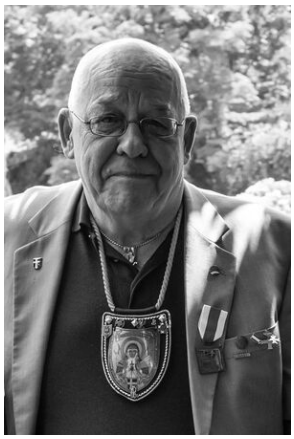

Jacek Smagowicz (1943-2022). Fot. Agnieszka Masłowska (IPN)